

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ ΌΜΑΔΑ ΈΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΨ ΞΕΡΓΟΝ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΨ

Η άπαράδεκτη σιωπή τών Χριστιανών *

Ξς γίνουμε Φώς, Άλάτι και Ζύμη,
για να έλθη ή Άλλαγή!...

ΞΠΕΣΕ στα χέρια μας, άδελφοί μας, ένα ύπέροχο κείμενο του Μάρτιν Λουθηρ Κινγκ († 1968). Μεταξύ άλλων έλεγε: «Έκείνο, για τó όποιο ή δική μας γενιά θά μετανιώσει μιá μέρα πικρά, δέν θά είναι τόσο ή σκληρότητα και οι άδικίες τών κακών ανθρώπων, όσο ή άπαράδεκτη σιωπή τών καλών».

Σοφώτατο! Και τούτο, γιατί δέν ύποφέρουμε τόσο άπό την ύπερ-δραστηριότητα, θά λέγαμε, τών κακών, την όποια όλοι άπεχθανόμαστε, αλλά και άπό την άδράνεια τών καλών. Είναι κι αύτη τó ίδιο άπαράδεκτη και έπιζήμια, όσο και τών άλλων. Είναι όντως άπαράδεκτη, άπ' όποια πλευρά και να τó δοΐμε. Και τι φοβερό, σ' αύτούς τούς καλούς να είμαστε όλοι έμεις οι Χριστιανοί!

Και γιατί είναι άπαράδεκτη, για μās τούς Χριστιανούς;

* * *

Πρώτα-πρώτα, γιατί άντιβαίνει στις Έντολές του Θεού, οι όποιες μās θέλουν να είμαστε Φώς, Άλάτι και Ζύμη!

• **Φώς**, για να φέγγουμε όχι τόν έαυτό μας, αλλά τούς άλλους και μάλιστα αύτούς που βρίσκονται στο σκοτάδι!

Έτσι δέν κάνει τó λυχνάρι; Είναι χρήσιμο όχι για να άπολαμβάνει μόνο του τó φώς, αλλά για να φωτίζει εκείνους που πλανώνται στα σκοτάδια...

• **Άλάτι**, όχι μόνο για να διατηρούμε μόνο τόν έαυτό μας άναλλοίωτο άπ' τó κακό, αλλά και για να νοστιμίζουμε την ζωή τών άλλων και έπί πλέον να μην τούς αφήνουμε να διαλυθούν στην πνευματική σήψη...

● **Ζύμη**, όχι για τὸν ἑαυτό μας πάλι, ἀλλὰ γιὰ τοὺς ἄλλους, προκειμένου νὰ ἐπιτευχθεῖ ἔτσι ἡ **καλὴ ἀλλοίωση** σ' αὐτοὺς καὶ στὴν κοινωνία ὅλη...

Τὰ παραδείγματα αὐτὰ τοῦ Χριστοῦ μας (δηλαδή τὸ **Φῶς**, τὸ **Ἄλατι** καὶ ἡ **Ζύμη**), δὲν εἶναι βεβαίως τυχαῖα.

Δείχνουν ὀλοκάθαρα, ὅτι

■ **ἀξίζουμε**, ● **ὅταν προσφέρουμε** ● **ὅταν ἀγωνιζόμαστε** γιὰ τοὺς ἄλλους ● **ὅταν** – ἀκόμη καὶ ἀθόρυβα, ὅπως ὅλα αὐτὰ – **διώχνουμε ὅλο τὸ κακὸ ἀπὸ γύρω μας καὶ ἀναγεννοῦμε τὸν κόσμο.** * * *

Ἐπὶ πλέον, δὲν εἶναι τυχαῖες καὶ πολλὲς **Παραβολὲς** τοῦ Χριστοῦ μας, ὅπως:

● **Ἐκεῖνη τῆς Δευτέρας Παρουσίας**, κατὰ τὴν ὁποία οἱ ἄνθρωποι θὰ καταδικαστοῦν ὄχι γιὰ τὸ **κακὸ** ποὺ ἔκαναν, ἀλλὰ γιὰ τὸ **καλὸ** ποὺ δὲν ἔκαναν!

■ **Ἄρα**, τὸ **καλὸ** ποὺ δὲν ἔκαναν εἶναι τὸ **μέγιστο κακὸ!**

● **Ἐκεῖνη τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου**, ποὺ ἄφησε ὅλες τὶς δουλειές του καὶ τὴν ὅποια «ἡσυχία» του, γιὰ νὰ **διακοπήσει** ἕναν ἐντελῶς ἄγνωστο ἄνθρωπο ποὺ τυχαῖα βρέθηκε μπροστά του. **Τὸ** ἔκανε μὲ κίνδυνο μάλιστα τῆς ζωῆς του, λόγω τῆς ἐρημίας, καὶ χωρὶς ἐκεῖνος νὰ τοῦ τὸ ζητήσει!

● **Ἐκεῖνη τοῦ Ἄφρονος Πλουσίου**, ποὺ τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα ἀπλόχερα τοῦ ἔδωσε ὁ Θεός, τὰ ἀποθήκευσε ὅλα, **μόνο** γιὰ τὸν ἑαυτόν του!

● **Ἐκεῖνη τοῦ Καλοῦ Ποιμένος**, ποὺ ἄφησε ὅλο του τὸ βίος, τὸ κοπάδι τῶν 99 προβάτων του δηλαδή, προκειμένου νὰ ἀναζητήσει καὶ νὰ βρεῖ στὶς ἐρημιές τοῦ τόπου τὸ **ἕνα** ποὺ **χάθηκε!**

● **Ἐκεῖνη τῶν Ταλάντων**, κατὰ τὴν ὁποία αὐτὸς ποὺ ἔκρυψε τὸ τάλαντο ποὺ τοῦ δόθηκε, κατηγορήθηκε καὶ τιμωρήθηκε, ἐπειδὴ δὲν ἦταν **χρήσιμος**, ἂν καὶ **κανένα** δὲν ἔβλαψε καὶ δὲν ἐζημίωσε, ἀφοῦ αὐτὸ ποὺ τοῦ δόθηκε τὸ **ἐπέστρεψε** στὸ **ἀκέραιο!**

* * *

Ἀλλά, τὸ **κορυφαῖο ὅλων** εἶναι τὸ **ἴδιο τὸ παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ μας!**

■ **Ἔγινε ἄνθρωπος** κι ἔπαθε ὅλα ἐκεῖνα

πὸν γνωρίζουμε, χωρὶς αὐτὸ νὰ τὸ ἔχει καμμία ἀπολύτως ἀνάγκη, ἀλλὰ ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο γιὰ μᾶς καὶ γιὰ τὴν σωτηρία μας.

Τονίζει ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἱ. Χρυσόστομος:

«**Ὁ** Χριστὸς βέβαια μπορούσε, διαμένοντας σ' ἓνα τόπο, νὰ τοὺς προσελκύσει ὅλους κοντὰ Του. **Ἄ**λλὰ δὲν τὸ ἔκανε, γιὰ νὰ μᾶς δώσει ὡς παράδειγμα, νὰ περιερχόμαστε καὶ νὰ ἀναζητοῦμε τοὺς χαμένους. **Ἐ**πίσης καὶ μὲ τὴν Παραβολὴ τοῦ Καλοῦ Ποιμένος τὸ ἴδιο ὑπαινίχθηκε. **Κ**αθ' ὅσον δὲν ἔμεινε κοντὰ στὰ ἐνενήντα ἐννιά πρόβατα, περιμένοντας νὰ ἐπιστρέψει κοντὰ Του τὸ χαμένο πρόβατο, ἀλλ' Αὐτὸς πῆγε νὰ τὸ ἀναζητήσῃ καὶ τὸ βάσταξε στοὺς ὠμους Του καὶ τὸ ἐπανεφέρε στὸ κοπάδι».

• **Μ**ιμούμενοι τὸν Χριστό, ἔδρασαν οἱ Ἅγιοι. **Τ**ὰ ἄφησαν ὅλα γιὰ τοὺς ἄλλους. **Τ**ὰ ἔδωσαν ὅλα γιὰ τὸν πλησίον τους. **Τ**ὰ ὑπέφεραν ὅλα ἀπ' τὴν ἀγάπη τους πρὸς αὐτούς.

Γράφει ἓνας σύγχρονός μας εὐλογημένος ἀνάργυρος Ἰατρός: «**Σ**τὴν ζωὴ μου ποτὲ δὲν θὰ ἀκολουθοῦσα αὐτὸ πὸν ἄρεσε σὲ μένα, ἀλλὰ ἐκείνο πὸν θὰ ἦταν χρήσιμο γιὰ τοὺς ἀνθρώπους πὸν ὑποφέρουν». **Γ**ι' αὐτὸ καὶ ἔκανε, ὡς χειρουργός, κάπου 30.000 ἐγχειρήσεις, καὶ μάλιστα ἐντελῶς δωρεάν, ἐξαντλώντας ὅλες του τὶς δυνάμεις!

Ἔτσι ἐφήρμοσε στὴν πράξη αὐτὸ ἀκριβῶς πὸν τονίζει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «**Ν**ὰ μὴν ἀποβλέπουμε σὲ ὅσα θὰ μᾶς εὐχαριστήσουν, ἀλλὰ σὲ ὅσα θὰ ὠφελήσουμε».

* * *

Ἦς στάση ζωῆς αὐτό, ὅπωςδήποτε μᾶς βγάζει ἔξω ἀπὸ τὴν ὅποια βολὴ μας, τὸν ἑαυτούλη μας, τὰ «συμφέροντά» μας, τὴν «ἡσυχία» μας κ.λπ. **Κ**αὶ μὲ δυὸ λόγια ἀπ' τὸν ἀτομικισμό μας, τὴν φιλαυτία μας.

Βλέπετε, μὲ τίποτα δὲν συμβιβάζεται ὁ ἀτομικισμός, ἡ φιλαυτία μὲ τὴν χριστιανικὴ ιδιότητα. **Εἶ**ναι παντελῶς ξένα! **Ἐ**ν τέλει ὅμως, ὅλο τὸ κέρδος βρίσκεται ἀκριβῶς σ' αὐτό: **Σ**τὸ νὰ ἐγκαταλείψουμε, δηλαδή, τὸν ἀτομικισμό μας, τὴν φιλαυτία μας!

■ **Τ**ὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς ἄλλους, αὐτὸ ἔχει ὅλους τοὺς καρπούς. **Ἐ**πειδὴ ἔτσι μιμούμαστε τὸν Θεό. **Ἐ**πειδὴ τηροῦμε τὶς **Ἐ**ντολές Του. **Κ**ι ἐπειδὴ Τὸν εὐαρεστοῦμε τὰ μέγιστα. **Κ**ι ἔτσι ἔχουμε ὅλες τὶς **Εὐ**λογίες Του.

● «Όταν φροντίζουμε τὰ τῶν ἄλλων, τότε εἶναι πού ἐπιμελούμαστε τὰ δικά μας», τονίζει ὁ ἱ. Χρυσόστομος.

Κι αὐτό, γιατί εἴμαστε πάντοτε ἐλεήμονες, πάντοτε ζώντας στήν ἀγάπη, πάντοτε προσευχόμενοι γι' αὐτούς, πάντοτε προσφεύγοντες στὰ καλὰ μέσα γιά νά τοὺς ὠφελήσουμε.

Κι ἔτσι, σωζόμαστε διὰ μέσου τῆς σωτηρίας τῶν ἄλλων.

● **Ναί! Γι'** αὐτὸ καί, ὅπως πάλι ἀναφέρει ὁ ἴδιος, «εἶναι δεῖγμα μεγάλης ψυχῆς τὸ νὰ περιφρονεῖ κανεὶς τὴν δική του ἀνάπαυση καὶ νὰ φροντίζει γιά τοὺς ἄλλους».

● «Πολὺ μισθὸ θὰ λάβεις, ἂν ἐξ αἰτίας σου σωθεῖ μιὰ ψυχὴ», τονίζει ὁ Μ. Ἀθανάσιος.

● **Ἄς** προσέξουμε κι αὐτὸ τοῦ Μ. Βασιλείου: «Ἐκεῖνος πού ἔχυσε θερμὰ δάκρυα γιά τὸν πλησίον του, θεράπευσε τὸν ἑαυτό του μὲ τὰ δάκρυα πού ἔχυσε γιά τὸν ἀδελφὸ του».

* * *

Σήμερα, ἀντὶ νὰ καταριόμαστε τὸ σκοτάδι, ἄς ἀνάψουμε ἓνα Λυχνάρι! **Ἄς** εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι αὐτὸ τὸ Λυχνάρι, αὐτὸ τὸ Φῶς...

Σήμερα, πού ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ σήψη ἔρπει παντοῦ, τὸ Ἄλάτι εἶναι πού τῆς λείπει, κι αὐτὸ ἄς εἶναι τὸ δικό μας!

Σήμερα, πού πλήθυναν τὰ μέσα, καὶ μάλιστα τὰ ηλεκτρονικά, ἀλλὰ καὶ οἱ τρόποι καὶ οἱ μέθοδοι γιά νὰ μᾶς ἀλλοιώσουν ὅλους πρὸς τὸ χειρότερο, ἡ καλὴ Ζύμη εἶναι πού λείπει, ἡ δική μου καὶ ἡ δική σας, ἀδελφοί μου, πού θὰ τὰ μεταβάλλει ὅλα μὲ τὰ ἔργα, τὶς δράσεις, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ παράδειγμά μας...

Φυλὴ Ἀττικῆς
26.6.2023 ἐκ. ἡμ.

(*) Περιοδ. «Τὰ Κρίνα», ἀριθμ. 412/Ἀπρίλιος 2023, σελ. 16-18. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.

● Ἐκδίδεται μὲ τὴν εὐλογία καὶ ἐπιστασία τοῦ † Μητροπολίτου Ὁρωπού καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος. ● 26.6.2023 ἐκ. ἡμ. ● Διανέμεται δωρεάν.